

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturta palāta)

2016. gada 27. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva (ES) 2016/343 — 3. un 6. pants — Piemērošana laikā — Apsūdzētā pirmstiesas apcietinājuma pārbaude tiesā — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru procesa tiesvedības posmā ir aizliegts veikt pārbaudi par to, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu — Nesaderība ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 4. punktu — Novērtējuma brīvība, kas atbilstoši valsts judikatūrai ir valsts tiesu rīcībā, lai izlemtu, vai piemērot minēto konvenciju vai ne

Lieta C-439/16 PPU

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa, Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 28. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 5. augustā, kriminālprocesā pret

Emil Milev .

TIESA (ceturta palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von. Danwitz*] (referents), tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Vajda [*C. Vajda*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurģs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 22. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza

— *E. Milev* vārdā – viņš pats, kā arī *S. Barborski* un *B. Mutafchiev*, advokati,

— Eiropas Komisijas vārdā – *V. Soloveytchik* un *R. Troosters*, kā arī *V. Bozhilova*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 11. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – bulgāru.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Direktīvas (ES) 2016/343 par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.), 3. un 6. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts kriminālprocesā pret Emīlu Milevu [*Emil Milev*] saistībā ar viņa paturēšanu pirmstiesas apcietinājumā.

Atbilstošās tiesību normas

ECPAK

- 3 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 5. pantā “Tiesības uz brīvību un personas neaizskaramību” ir noteikts:

“1. Ikvienam cilvēkam ir tiesības uz brīvību un personas neaizskaramību. Nevienam nedrīkst atņemt brīvību, izņemot sekojošos gadījumos un likumā noteiktā kārtībā:

[..]

- c) ja kāda persona tiek likumīgi arestēta vai aizturēta ar nolūku nodot viņu kompetentiem juridiskiem orgāniem, balstoties uz pamatotām aizdomām, ka šī persona ir pārkāpusi likumu, vai ja ir pamatots iemesls uzskatīt par nepieciešamu aizkavēt viņu izdarīt likumpārkāpumu vai nepieļaut viņa bēgšanu pēc likumpārkāpuma izdarīšanas;

[..]

4. Jebkura persona, kurai aresta vai aizturēšanas ceļā atņemta brīvība, var ierosināt procesu, kurā tiesa nekavējoties nosaka viņa aizturēšanas likumīgumu un nolemj viņu atbrīvot, ja aizturēšana nav bijusi likumīga.

[..]”

- 4 ECPAK 6. panta “Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu” 1. punktā ir noteikts:

“Ikvienam ir tiesības, nosakot civilo tiesību un pienākumu vai viņam izvirzītās apsūdzības pamatotību, uz taisnīgu un atklātu lietas savlaicīgu izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā likumā noteiktā tiesā. [..]”

Direktīva 2016/343

- 5 Saskaņā ar Direktīvas 2016/343 3. pantu “Nevainīguma prezumpcija”:

“Dalībvalstis nodrošina, ka aizdomās turētie un apsūdzētie tiek uzskatīti par nevainīgiem, kamēr nav pierādīta viņu vaina saskaņā ar tiesību aktiem.”

6 Šīs direktīvas 6. pantā “Pierādīšanas pienākums” ir noteikts:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka pienākums pierādīt aizdomās turēto vai apsūdzēto vainu ir apsūdzībai. Tas neskar nedz tiesneša vai kompetentās iestādes pienākumu meklēt vainu apstiprinošus un attaisnojošus pierādījumus, nedz aizstāvības tiesības iesniegt pierādījumus saskaņā ar piemērojamām valsts tiesībām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visas šaubas par personas vainu tiek tulkotas par labu aizdomās turētajam vai apsūdzētajam, tostarp gadījumos, kad tiesa izvērtē to, vai persona būtu jāattaisno.”

7 Atbilstīgi minētās direktīvas 14. panta 1. punktam dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2018. gada 1. janvārim, un dalībvalstis par to tūlīt informē Eiropas Komisiju.

8 Saskaņā ar Direktīvas 2016/343 15. pantu šī direktīva ir stājusies spēkā 2016. gada 31. martā, proti, divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Bulgārijas tiesības

9 *Nakazatelno protsesualen kodeks* (Kriminālprocesa kodekss, turpmāk tekstā – “*NPK*”) 63. pantā “Pirmstiesas apcietinājums” ir noteikts:

“(1) Pirmstiesas apcietinājumu piemēro, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, par kuru tiek piemērots brīvības atņemšanas sods vai kāds cits smagāks sods, un ja no lietā pastāvošajiem pierādījumiem izriet, ka ir faktiskais risks, ka apsūdzētais varētu aizbēgt vai izdarīt noziedzīgu nodarījumu.

[..]”

10 *NPK* 64. pantā, kurš attiecas uz drošības līdzekļa “pirmstiesas apcietinājums” noteikšanu pirmstiesas posmā, ir paredzēts:

“(1) Pirmstiesas posmā drošības līdzekli “pirmstiesas apcietinājums” pēc prokurora lūguma nosaka kompetentā pirmās instances tiesa.

[..]

(4) Tiesa nosaka drošības līdzekli “pirmstiesas apcietinājums”, ja ir izpildīti 63. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, un, ja tas tā nav, tiesa var nolemt nenoteikt drošības līdzekli vai noteikt kādu saudzīgāku pasākumu.

[..]”

11 Saskaņā ar *NPK* 65. pantu “Pirmstiesas apcietinājuma pārbaude tiesā pirmstiesas posmā”:

“(1) Apsūdzētais vai viņa aizstāvis jebkurā pirmstiesas procesa brīdī var lūgt mikstināt noteikto drošības līdzekli “pirmstiesas apcietinājums”.

[..]

(4) Tiesa izvērtē visus apstākļus saistībā ar apcietinājuma likumību un lemj, izdodot rīkojumu, par kuru tiesas sēdē tiek paziņots lietas dalībniekiem.

[..]”

12 *NPK* 256. panta “Tiesas sēdes sagatavošana” redakcija ir šāda:

“(1) Sagatavojot tiesas sēdi, tiesnesis referents pauž savu nostāju par:

[..]

2. Drošības līdzekli, neizvērtējot, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka ir ticis izdarīts noziedzīgs nodarījums.

[..]

(3) Pieteikuma attiecībā uz drošības līdzekli “pirmstiesas apcietinājums” gadījumā tiesnesis referents atklātā tiesas sēdē, piedaloties prokuroram, apsūdzētajam un tā aizstāvim, iesniedz ziņojumu par lietu. Pieņemot rīkojumu, tiesa izvērtē, vai ir izpildīti nosacījumi drošības līdzekļa mikstināšanai vai atcelšanai, neizvērtējot, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka ir ticis izdarīts noziedzīgs nodarījums.

[..]”

13 Saskaņā ar *NPK* 270. pantu “Lēmumi par drošības līdzekli un citi pārbaudes tiesā pasākumi procesa tiesvedības posmā”:

“(1) Jautājums par drošības līdzekļa mikstināšanu var tikt izvirzīts jebkurā procesa tiesvedības posma brīdī. Apstākļu maiņas gadījumā kompetentajai tiesai var tikt iesniegts jauns pieteikums saistībā ar drošības līdzekli.

(2) Tiesa, izdodot rīkojumu, lemj atklātā tiesas sēdē, neizvērtējot, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu.

[..]

(4) 2. un 3. punktā minēto rīkojumu var pārsūdzēt, ievērojot 22. nodaļā paredzētos nosacījumus.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

14 2013. gadā ierosinātā kriminālprocesā E. Milevs tika apsūdzēts vairākos noziedzīgos nodarījumos, tostarp organizētas un bruņotas kriminālas grupas vadīšanā, nolaupīšanā, bruņotās laupīšanās un slepkavības mēģinājumā, par kuriem ir paredzēts sods no brīvības atņemšanas uz 3 gadiem līdz mūža ieslodzījumam bez iespējas sodu mīkstināt. E. Milevs kopš 2013. gada 24. novembra atrodas pirmstiesas apcietinājumā.

15 Tiesvedības posms šajā lietā sākās 2015. gada 8. jūnijā. Kopš šī datuma *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa, Bulgārija) 15 reizes ir lēmusi par E. Mileva iesniegtajiem pieteikumiem par šī pirmstiesas apcietinājuma atcelšanu.

16 Atbilstoši *NPK* 270. panta 2. punktam iepriekš minētā tiesa lēma par šiem pieteikumiem, neizvērtējot, vai pastāv pamatotas aizdomas par to, ka apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu.

17 *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa) uzskata, ka kriminālprocesu reglamentējošās valsts tiesības ir pretrunā no ECPAK izrietošajām prasībām. Proti, lai gan atbilstoši minētajām valsts tiesībām tiesai lietas tiesvedības posmā, veicot pārbaudi tiesā attiecībā uz pirmstiesas apcietinājuma pasākumu, ir liegts lemt par to, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis viņam

inkriminētos noziedzīgos nodarījumus, atbilstoši ECPAK 5. panta 1. punkta c) apakšpunktam un 4. punktam apsūdzēto ir ļauts paturēt apcietinājumā, tikai “balstoties uz pamatotām aizdomām, ka šī persona ir pārkāpusi likumu”.

- 18 Šādos apstākļos *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa) vērsās *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa, Bulgārija). 2016. gada 7. aprīļa atzinumā šīs tiesas Krimināllietu palātas plēnums apstiprināja pretrunas esamību starp valsts kriminālprocesa tiesībām un ECPAK, kas ir bijis pamats vairākiem nosodošiem Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumiem pret Bulgārijas Republiku, pirmais no kuriem ir pasludināts 1999. gadā (skat. ECT, 1999. gada 25. marts, *Nikolova* pret Bulgāriju [GC], CE:ECHR:1999:0325JUD003119596).
- 19 *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa) šajā atzinumā arī norādīja, pirmkārt, ka risinājums, atbilstoši kuram pilnvaras lemt par paturēšanas pirmstiesas apcietinājumā pamatojumu tiktu piešķirtas citam pirmās instances iztiesāšanas sastāvam, kas nav iztiesāšanas sastāvs, kurš ir lēmis par pirmstiesas apcietinājuma piemērošanu, vai citai tiesai, saskartos gan ar juridiskiem, gan praktiskiem šķēršļiem. Otrkārt, tā uzskatīja, ka tas, ka tiesa, kas izskata lietu tās tiesvedības posmā, lemj arī par pamatotām aizdomām par to, ka apsūdzētais ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, varētu būt pretrunā ECPAK 6. panta 1. punktā paredzētajai prasībai par tiesas neatkarību.
- 20 Šādos apstākļos *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa), uzskatot, ka valsts kriminālprocesa tiesību noteikumi katrā ziņā varētu būt pretrunā ECPAK noteikumiem, un vienlaicīgi uzsverot leģislatīvas ierobežātības nepieciešamību, lai izbeigtu iepriekš minēto konfliktu, 2016. gada 7. aprīļa atzinumā norādīja, ka “ir skaidrs, ka mēs nespējam piedāvāt nevienu problēmas risinājumu. Mēs neapšaubāmi domājam, ka katram iztiesāšanas sastāvam ir jāizvērtē, vai tas dod priekšroku ECPAK vai valsts tiesību aktam un vai tas šādā kontekstā var izskatīt lietu”. Minētajā atzinumā šī tiesa arī norādīja, ka ir nolemts nosūtīt šo atzinumu Tieslietu ministrijai, lai panāktu grozījumus attiecīgajos tiesību aktos.
- 21 *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa) uzskata, ka 2016. gada 7. aprīļa atzinumam ir jābūt interpretējoša sprieduma spēkam analogiskam spēkam un ka tajā ietvertais pamatojums tādējādi ir saistošs visu instanču valsts tiesām. Tā tomēr pauž šaubas par šī pamatojuma saderību ar Direktīvas 2016/343 3. un 6. pantu. Apzinoties, ka šīs direktīvas transponēšanas termiņš vēl nav beidzies, tā tomēr atgādina, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai valsts kompetentajām iestādēm, tostarp tiesām, ir jāatturas pieņemt noteikumus, kas varētu būtiski apdraudēt minētajā direktīvā paredzētā rezultāta sasniegšanu.
- 22 Šādos apstākļos *Spetsializiran nakazatelen sad* (Specializētā krimināltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai valsts judikatūra – konkrēti, *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa) saistošais atzinums (kas izdots pēc [..] Direktīvas 2016/343 pieņemšanas, bet pirms tās transponēšanas termiņa beigām), saskaņā ar kuru *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa), pēc tam, kad tā konstatēja pretrunas starp ECPAK 5. panta 4. punktu, skatot to kopsakarā ar tās 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un valsts tiesību aktu (NPK 270. panta 2. punkts) attiecībā uz to, vai ir vai nav jāņem vērā pamatotas aizdomas, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums (kriminālprocesa tiesvedības posmā notiekošās drošības līdzekļa “pirmstiesas apcietinājums” pārbaudes procedūras ietvaros), tiesām, kas skata lietu pēc būtības, ir piešķīrusi brīvību izlemt, vai ir jāievēro ECPAK, – ir saderīga ar Direktīvas 2016/343 3. un 6. pantu (attiecībā uz nevainīguma prezumpciju un pierādīšanas pienākumu kriminālprocesā)?”

Par steidzamības tiesvedību

- 23 Iesniedzējtiesa šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu lūdza piemērot steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedību, kas ir paredzēta Tiesas Reglamenta 107. pantā.
- 24 Šī lūguma pamatojumam minētā tiesa norāda, ka E. Milevs kopš 2013. gada 24. novembra atrodas pirmstiesas apcietinājumā. Tā arī uzskata, ka noliedzošas atbildes uz prejudiciālo jautājumu gadījumā, ja valsts tiesa, kurai ir jālemj par E. Mileva paturēšanu apcietinājumā, konstatētu, ka nepastāv pamatotas aizdomas par to, ka E. Milevs ir izdarījis viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus, viņš nekavējoties būtu jāatbrīvo.
- 25 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz Direktīvas 2016/343 interpretāciju, kas ietilpst LESD trešās daļas V sadaļā par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Tādējādi attiecībā uz to var tikt piemērota steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība.
- 26 Otrkārt, saistībā ar steidzamības kritēriju atbilstoši Tiesas judikatūrai ir jāņem vērā, ka personai, uz kuru attiecas pamatlaieta, šobrīd ir atņemta brīvība un ka tās paturēšana apcietinājumā ir atkarīga no pamatlaietas atrisinājuma (spriedums, 2016. gada 28. jūlijs, *JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610*, 29. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā gadījumā no apstākļiem, kurus ir norādījusi iesniedzējtiesa un kuri ir atgādināti šī sprieduma 17.–20. punktā, izriet, ka E. Milevs atrodas pirmstiesas apcietinājumā un ka pamattiesvedības risinājums varētu likt iesniedzējtiesai lemt par šī apcietinājuma izbeigšanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474*, 24. punkts).
- 27 Šādos apstākļos pēc tiesneša referenta priekšlikuma, uzklusijusi ģenerāladvokātu, Tiesas ceturtā palāta 2016. gada 17. augustā nolēma apmierināt iesniedzējtiesas pieteikumu par steidzamības tiesvedības piemērošanu šim lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Par prejudiciālo jautājumu

- 28 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2016/343 3. un 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir minētās direktīvas transponēšanas perioda sākumā 2016. gada 7. aprīlī pieņemtais *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa) atzinums, ar kuru kompetentajām valsts tiesām, lemjot par prasību, kas ir celta par lēmumu par pirmstiesas apcietinājumu, ir paredzēta iespēja izlemt, vai kriminālprocesa tiesvedības posmā uz apsūdzētā paturēšanu apcietinājumā ir jāattiecinā pārbaude tiesā par to, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.
- 29 Vispirms ir jānorāda, ka atbilstoši Direktīvas 2016/343 15. pantam šī direktīva ir stājusies spēkā 2016. gada 31. martā un ka saskaņā ar tās 14. panta 1. punktu šīs direktīvas transponēšanas termiņš beigsies 2018. gada 1. aprīlī.
- 30 Tā kā šāda termiņa mērķis, it īpaši, ir dot dalībvalstīm laiku, kas vajadzīgs transponēšanas pasākumu veikšanai, pirms norādītā termiņa beigām tās nevar tikt vainotas par to, ka minētā direktīva nav transponēta to tiesību sistēmā (skat. spriedumus, 1997. gada 18. decembris, *Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, EU:C:1997:628*, 43. punkts, kā arī 2009. gada 15. oktobris, *Hochtief un Linde-Kca-Dresden, C-138/08, EU:C:2009:627*, 25. punkts).
- 31 Tomēr dalībvalstīm direktīvas transponēšanai paredzētajā termiņā ir jāatturas pieņemt noteikumus, kas varētu būtiski apdraudēt tajā paredzētā rezultāta sasniegšanu (skat. spriedumus, 1997. gada 18. decembris, *Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, EU:C:1997:628*, 45. punkts, un 2016. gada

2. jūnijs, *Pizzo*, C-27/15, EU:C:2016:404, 32. punkts). Šajā ziņā nav nozīmes tam, vai šādās valsts tiesību normās, kas pieņemtas pēc attiecīgās direktīvas stāšanās spēkā, ir paredzēta šīs direktīvas transponēšana vai nav (skat. spriedumu, 2006. gada 4. jūlijs, *Adeneler* u.c., C-212/04, EU:C:2006:443, 121. punkts).

- 32 No tā izriet, ka, sākot no direktīvas spēkā stāšanās dienas, dalībvalstu iestādēm, kā arī valstu tiesām, cik vien iespējams, ir jāatturas interpretēt valsts tiesības tādā veidā, kas pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām varētu būtiski apdraudēt tajā izvirzītā mērķa sasniegšanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 4. jūlijs, *Adeneler* u.c., C-212/04, EU:C:2006:443, 122. un 123. punkts).
- 33 Tomēr iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa) 2016. gada 7. aprīlī pieņemtais atzinums varētu tikt uzskatīts par tādu valsts tiesību interpretācijas pasākumu, kas varētu būtiski apdraudēt Direktīvā 2016/343 izvirzītā mērķa sasniegšanu.
- 34 Šajā ziņā, kā izriet jau no paša šī atzinuma formulējuma, ir jākonstatē, ka tajā valsts tiesām, kuras izskata prasības par paturēšanas pirmstiesas apcietinājumā pasākumiem, kriminālprocesa tiesvedības posmā nav likts pieņemt kādu noteiktu lēmumu. Tieši pretēji – no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka minētajā atzinumā šīm tiesām ir paredzēta brīvība piemērot ECPAK noteikumus, kā tos ir interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, vai arī piemērot valsts kriminālprocesa noteikumus.
- 35 No tā izriet, ka ar *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa) 2016. gada 7. aprīļa atzinumu pēc Direktīvas 2016/343 transponēšanas termiņa beigām nevar tikt būtiski apdraudēta tajā paredzēto mērķu sasniegšana.
- 36 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2016/343 transponēšanas perioda sākumā 2016. gada 7. aprīlī pieņemtais *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa) atzinums, kurā valsts tiesām, kurām ir kompetence lemt par prasību, kas ir celta par lēmumu par pirmstiesas apcietinājumu, ir paredzēta iespēja izlemt, vai kriminālprocesa tiesvedības posmā uz apsūdzētā paturēšanu pirmstiesas apcietinājumā ir jāattiecinā pārbaude tiesā, kas attiecas uz to, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām nevar būtiski apdraudēt tajā paredzēto mērķu sasniegšanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

2016. gada 7. aprīļa atzinums, kuru *Varhoven kasatsionen sad* (Augstākā kasācijas tiesa, Bulgārija) ir pieņēmusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Direktīvas (ES) 2016/343 par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā, transponēšanas perioda sākumā un kurā valsts tiesām, kurām ir kompetence lemt par prasību, kas ir celta par lēmumu par pirmstiesas apcietinājumu, ir paredzēta iespēja izlemt, vai kriminālprocesa tiesvedības posmā uz apsūdzētā paturēšanu pirmstiesas apcietinājumā ir jāattiecinā pārbaude tiesā, kas attiecas uz to, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka apsūdzētais ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām nevar būtiski apdraudēt tajā paredzēto mērķu sasniegšanu.

[Paraksti]

